Uitspraak Commissie van Beroep Kifid nr. 2026-0056

mr. S.C.H. Molin, voorzitter, prof.mr. D. Busch, prof. mr. C.M.D.S. Pavillon, P.G. Polstra AA RB, J.C.H. Kars leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris

Datum uitspraak	11 november 2026
Beroep ingediend door	De consument
Tegen	Univé Noord-Holland Brandverzekeraar N.V., verweerster in beroep, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Beroep ongegrond

Samenvatting

Opstalverzekering. De toegangsbrug naar de woning van de consument is beschadigd als gevolg van werkzaamheden van een aannemer. De Geschillencommissie heeft geoordeeld dat de schade aan de toegangsbrug niet onder de dekking van de verzekering valt. De Commissie komt op dit punt tot een ander oordeel. De vordering van de consument kan echter niet worden toegewezen omdat deze is verjaard.

1. De procedure in beroep

1.1 Bij een op 28 april 2026 ontvangen beroepschrift met bijlagen heeft de consument bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (hierna: de Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Kifid (hierna: de Geschillencommissie) van 17 maart 2026 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2026-0265).

1.2 De verzekeraar heeft op 23 juni 2026 een verweerschrift ingediend.

1.3 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 5 oktober 2026. De consument was daarbij aanwezig samen met zijn echtgenote. Namens de verzekeraar waren mevrouw mr. S. Velers, advocaat, en de heer [naam], [functie] Verzekeringsbedrijf, aanwezig. Partijen hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 17 maart 2026.

3. De feiten

3.1 De consument heeft in 2012 een aannemer ingeschakeld voor werkzaamheden rondom zijn woning. Bij de uitvoering van deze werkzaamheden in juli 2012 is schade ontstaan aan de toegangsbrug naar de woning van de consument. De consument heeft vervolgens een beroep gedaan op zijn opstalverzekering bij de verzekeraar.

3.2 Op de opstalverzekering waren destijds onder meer van toepassing de voorwaarden van het SPECIAAL REGLEMENT WOONHUISVERZEKERING SUPERIEUR WVU-1 (hierna: de polisvoorwaarden). Daarin is onder meer het volgende bepaald:

> *"Artikel 1 Begripsomschrijvingen*
>
> *In dit reglement hebben de onderstaande begrippen de volgende betekenis.*
>
> *(...)*
>
> *Gebouw*
>
> *een bouwwerk, met uitzondering van de grond, dat naar haar aard en inrichting bestemd is om duurzaam ter plaatse te blijven en dat een voor mensen toegankelijke en overdekte ruimte vormt.*
>
> *(...)*
>
> *Woning*
>
> *het omschreven gebouw of deel daarvan, dat aanwezig is op het in de polis genoemde adres en dient voor particulier gebruik en/of particuliere bewoning, inclusief de daarbij naar verkeersopvatting horende aan- en bijgebouwen, funderingen en terreinafscheidingen. (...)*
>
> *Artikel 6 Welke risico's zijn verzekerd?*
>
> *6.1 Algemeen*
>
> *Verzekerd is de materiële schade aan of het verlies van de verzekerde woning, veroorzaakt door of als gevolg van de gebeurtenissen als hieronder in de artikelen 6.2 tot en met 6.12 genoemd.*
>
> *(...)*
>
> *6.9 Aanrijding, aanvaring en afvallende of uitstromende lading*
>
> *Wij vergoeden schade aan de woning als gevolg van aanrijding, aanvaring en afvallende of uitstromende lading.*
>
> *(...)*

6.12 Een andere gebeurtenis

Tevens vergoeden wij schade aan de woning, anders dan de schade als bedoeld in artikel 6.13, veroorzaakt door een plotselinge en onvoorzienbare gebeurtenis, niet zijnde een gebeurtenis als genoemd in de artikelen 6.2 tot en met 6.11, die van buitenaf op de woning inwerkt.

(...)"

3.3 De verzekeraar heeft een deel van de schade aan de brug aangemerkt als aanrijdingsschade en daarvoor een bedrag uitgekeerd van € 1.000,-. Voor het overige heeft de verzekeraar het standpunt ingenomen dat de schade aan de toegangsbrug niet onder de dekking van de verzekering valt.

3.4 Bij brief van 20 februari 2015 heeft de verzekeraar de consument als volgt bericht:

"(...)

Naar aanleiding van uw verzoek geven wij u nogmaals een uitleg over de afhandeling van bovengenoemde schade.

Het van toepassing zijnde reglement op deze schade is WVU-1. Deze treft u bijgaand aan.

Aanrijdingschade is een gedekte gebeurtenis in het reglement, artikel 6.9. Onze expert heeft de aanrijdingschade vastgesteld op € 1.000,00. Dit betreft een vergoeding voor het herstellen van het metselwerk, aan de linkerzijde, op het brugdek.

Naast de aanrijdingschade zijn er ook scheuren naast het brugdek zelf vastgesteld door onze expert. Deze zijn ontstaan door grond- c.q. straatwerkdruk van oprijdende trekkers, werkmaterieel en materiaal van [de aannemer] in verband met uitgevoerde werkzaamheden aan en op uw terrein, welke hebben plaatsgevonden in de zomermaanden van 2012. Dit is een schade welke niet gedekt is volgens het reglement. Ook niet onder de dekking Superieur, artikel 6.12, daar er geen sprake is van een plotselinge en onvoorziene gebeurtenis. (...)"

3.5 De dossieradministratie van de verzekeraar bevat de volgende interne notitie van 22 februari 2016:

"(...)

Een "never ending story"'. Ik heb vanmorgen relatie gesproken over iets anders.

Wederom begon hij over de schade aan z'n brug waarover hij naar z'n woning komt. Hij heeft in het verleden hiervoor een gedeeltelijke uitkering gekregen, maar wenst de gehele vergoeding omdat hij een "allrisk" heeft.

(...)

Momenteel loopt hiervoor ook een rechtsbijstand traject en heeft hier zelfs vanmiddag nog contact over met de behandelaar (...). De heer geeft aan hier vele honderden uren aan kwijt te zijn en geeft aan dat als dit niet opgelost wordt via rechtsbijstand hij toch weer bij de brandverzekeraar terug komt.

Dat we het maar weten.

wij wachten het af"

3.6 Bij e-mail van 9 mei 2016 heeft de consument de verzekeraar het volgende bericht:

"(...)

In het kader van een voortslepende zaak met [de aannemer] over o.a. het vernielen van onze brug aan (...), zou ik graag de destijds door [expert verzekeraar] gemaakte foto's van u willen ontvangen alsmede zijn eventuele bevindingen n.a.v. dat bezoek.

(...)"

3.7 Bij e-mail van 20 mei 2016 heeft de verzekeraar de consument het volgende bericht:

"(...)

Bijgaand zoals aangegeven in onze eerste mail met de schadefoto's, de tweede mail met de bevindingen van onze expert (...).

Wellicht ten overvloede delen wij u mede dat de eerder door ons afgewezen schade niet door ons in behandeling wordt genomen door het verstrekken van deze informatie aan u.

Vertrouwende u hiermede voldoende te hebben ingelicht."

3.8 De gerechtelijke procedure die de consument in verband met de schade had aangespannen tegen de aannemer is geëindigd met een arrest van het Gerechtshof Amsterdam van 10 oktober 2022 (ECLI:NL:GHAMS:2022:2879). De consument is daarin in het ongelijk gesteld.

3.9 De consument heeft in 2024 bij de verzekeraar geklaagd over het eerder ingenomen afwijzende standpunt en vervolgens zijn klacht voorgelegd aan Kifid.

4. De klacht en de uitspraak van de Geschillencommissie

4.1 De consument vordert vergoeding van de volledige schade van € 30.000,- aan de toegangsbrug, vermeerderd met de wettelijke rente. Volgens de consument is de verzekeraar daartoe gehouden, omdat de schade onder de voorwaarden van de verzekering valt. Daarnaast had de verzekeringsadviseur van de consument hem moeten adviseren als de brug niet onder de voorwaarden zou vallen. Dat hij dit niet heeft gedaan is, kort gezegd, de verzekeraar aan te rekenen, aldus de consument.

4.2 De Geschillencommissie heeft geoordeeld dat de schade aan de toegangsbrug niet onder de dekking van de opstalverzekering valt. De verzekeraar hoeft daarom de schade niet te vergoeden. Het eventuele handelen of nalaten door de verzekeringsadviseur komt niet voor rekening van de verzekeraar. De vordering van de consument is afgewezen.

5. De beoordeling van het beroep

5.1 De eerste vraag is of schade aan de toegangsbrug is gedekt onder de opstalverzekering. De polisvoorwaarden bepalen niet uitdrukkelijk of dit wel of niet het geval is. Gelet op de bewoordingen van de definitie van 'Woning' in artikel 1 van de polisvoorwaarden, is de kennelijke strekking van deze bepaling (gelezen in samenhang met artikel 6) om tot de woning te rekenen wat er duurzaam mee verbonden is of daar naar verkeersopvatting deel van uitmaakt. Gelet op de functie en het belang van de toegangsbrug voor (de toegang tot) de woning, bezien naar verkeersopvatting, behoort deze naar het oordeel van de Commissie van Beroep tot de woning in de zin van artikel 1 van de polisvoorwaarden, zodat schade daaraan in beginsel onder de dekking valt. Zo heeft de verzekeraar het aanvankelijk ook begrepen, gelet op de vergoeding van de aanrijdingsschade aan de toegangsbrug op grond van artikel 6.9 van de polisvoorwaarden (brief 20 februari 2015). Dat hierbij sprake is geweest van coulance, zoals de verzekeraar heeft betoogd, is niet gebleken.

5.2 Volgens de verzekeraar is de vordering van de consument verjaard, op grond van artikel 7:942 lid 1 Burgerlijke Wetboek (BW). De Commissie van Beroep overweegt hierover als volgt.

5.3 De consument heeft toegelicht dat een kwelplaat van de brug is gebroken als gevolg van overbelasting door het te zware transport van de aannemer in juli 2012. Het gaat hier om een met de fundering van de brug meegestorte betonnen plaat die is bedoeld om te voorkomen dat het zand in het talud onder de oprit van de brug wordt uitgespoeld door het passerende slootwater. Het breken van de kwelplaat heeft geleid tot het uitstromen van zand, als gevolg waarvan in de periode 2012 tot 2015 een zinkgat is ontstaan, dat de consument na terugkomst van vakantie in augustus 2015 heeft ontdekt. Ter zitting heeft de consument nader toegelicht dat hij er op dat moment van uitging dat dit het gevolg was van beschadiging van de brug door de overbelasting die de aannemer had veroorzaakt met zijn transport, en dat hij de aannemer hiervoor aansprakelijk heeft gesteld. Dit blijkt ook uit het arrest van het hof waarnaar de consument heeft verwezen en waaruit volgt dat een deskundige de oorzaak van het zinkgat heeft onderzocht, kennelijk in het kader van eventuele aansprakelijkheid van de aannemer (arrest hof, rov. 2.22).

5.4 Uit het voorgaande volgt dat de consument in elk geval sinds de ontdekking van het zinkgat in 2015 bekend was met het feit dat de toegangsbrug was beschadigd, dat als gevolg hiervan zand uitstroomde onder de oprit van de brug, en tevens dat dit was veroorzaakt door het te zware transport van de aannemer, wat volgens de consument een plotselinge en onvoorzienbare gebeurtenis was. Daarmee was de consument ermee bekend dat hij onder de opstalverzekering een opeisbare aanspraak had op vergoeding van deze schade,

bestaande uit beschadiging van de toegangsbrug als gevolg waarvan zand uitspoelde en het zinkgat is ontstaan. De verjaringstermijn van drie jaren is uiterlijk op dat moment gaan lopen.

5.5 Het is niet gebleken, uit de dossieradministratie van de verzekeraar of anderszins, dat de consument de verjaring heeft gestuit door een schriftelijke mededeling waarbij hij aanspraak heeft gemaakt op uitkering, zoals vereist door artikel 7:942 lid 2 BW. De volmacht die de consument aan de uitvoerder van de rechtsbijstandsverzekering heeft verstrekt om informatie te geven aan de verzekeraar kwalificeert niet als zodanig. Hetzelfde geldt voor de mededeling van 22 februari 2016, die slechts mondeling is gedaan, en de e-mail van 9 mei 2016 van de consument die geen aanspraak bevat op uitkering van de verzekeraar. Bovendien heeft de verzekeraar bij e-mail van 20 mei 2016 bevestigd dat zij haar afwijzing van vergoeding van verdere schade aan de brug handhaaft.

5.6 Volgens de consument heeft hij pas bij renovatie van de brug in 2024 ontdekt dat de kwelplaat was gebroken, en dat de aannemer dit destijds heeft geprobeerd te verhelpen door het zandlek te dichten met grindtegels die hij eerder uit de tuin van de consument had verwijderd. Tot het moment van deze ontdekking, zo heeft de consument ter zitting toegelicht, ging de consument ervan uit dat de overbelasting die de aannemer had veroorzaakt had geleid tot een andere beschadiging die leidde tot het wegstromen van het zand. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep is dit voor het ontstaan van de aanspraak van de consument op uitkering onder de opstalverzekering – en dus voor de aanvang van de verjaringstermijn – niet van belang. Daarvoor was voldoende dat schade aan de brug was veroorzaakt door een plotselinge en onvoorzienbare gebeurtenis (het te zware transport van de aannemer). Daarvan was de consument zich al sinds ontdekking van het zinkgat bewust.

5.7 De consument heeft verder aangevoerd dat Univé hem niet heeft gewezen op de verjaringstermijn. Daartoe is de verzekeraar echter niet verplicht.

5.8 Volgens de consument heeft de verzekeraar elk recht verspeeld om zich op verjaring te beroepen. In dit verband voert de consument aan dat de verzekeraar zijn aanspraak op onjuiste gronden heeft afgewezen en hem steeds heeft verwezen naar rechtsbijstand voor zijn geschil met de aannemer. Daarin volgt de Commissie van Beroep de consument niet. Met het afwijzen van zijn aanspraak op vergoeding van verdere schade aan de brug en de verwijzing naar rechtsbijstand om de schade te verhalen op de aannemer, heeft de verzekeraar duidelijk gemaakt dat hij van mening was dat deze schade niet gedekt was. Als de consument zich daar niet bij wenste neer te leggen, had hij een vordering in moeten stellen tegen de verzekeraar. De consument had, eventueel in afwachting van de uitkomst van zijn zaak tegen de aannemer, de verjaring van zijn vordering tegen de verzekeraar ook kunnen stuiten, door het doen van een schriftelijke mededeling waarbij op uitkering aanspraak werd gemaakt (artikel 7:942 lid 2 BW). Uit de berichten van de verzekeraar heeft de consument redelijkerwijs niet mogen afleiden dat de consument eerst de uitkomst van de procedure tegen de aannemer mocht afwachten om vervolgens, zo nodig, alsnog aanspraak te kunnen maken op uitkering onder de verzekering. Aan zijn mededeling aan

(een expert van) de verzekeraar op 22 februari 2016 dat als de schade aan de brug niet wordt opgelost via rechtsbijstand hij weer terugkomt bij de verzekeraar, heeft de consument – zonder meer – redelijkerwijs niet het gerechtvaardigd vertrouwen mogen ontlenen dat de verzekeraar in voorkomend geval geen beroep zou doen op verjaring.

5.9 Uit het voorgaande volgt dat de aanspraak van de consument op uitkering ter zake van de schade aan de toegangsbrug in 2018, of uiterlijk in 2019, is verjaard. De vordering is daarom terecht afgewezen.

6. De beslissing

De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Geschillencommissie van 17 maart 2026.

Deze uitspraak is op bovenvermelde datum tot stand gekomen met inachtneming van de bepalingen van het Reglement Commissie van Beroep financiële dienstverlening.